

„GOLOS SOTSIAL-DEMOKRATA“ JA TSHEREVANIN ⁴⁰

Toveri Tsherevanin on aatteellisen likvidaattorin tyyppi ja esikuva menshevikkien keskuudessa. Sen hän on tuonut täydellisesti ilmi tunnetussa kirjassaan „Proletariaatti j.n.e.". Likvidaattoruus esiintyy siinä niin voimakkaana, että tunnettu hollantilainen kirjailijatar, marxilainen Roland-Holst, saksankielisen käännöksen alkulauseen kirjoittaja, ei malttanut olla panematta vastalausestaan marxilaisuuden vääristelyä ja sen revisionismilla korvaamista vastaan. Silloin „Golos Sotsial-Demokratan" toimitus julisti „Vorwärtsissa" * erottautuvansa Tsherevaninista ja selitti, että huomatuimmat menshevikit eivät ole yhtä mieltä hänen kanssaan. „Proletarissa" mainittiin, että tuollainen erottautumisilmoitus, jota ei ole julkaistu „Golosissa" ja jonka jälkeen venäläisessä lehdistössä ei ole systemaattisesti selitetty Tsherevaninin „virheitä", on jesuiittamainen teko **. Eivätkö porvarilliset ministerit Stolypinista Briandiin saakka menettele juuri siten: tehdään varaus, korjaus, julistetaan pesäero riehaantuneesta aatetoverista ja ylettömän innokkaasta kannattajasta ja kaiken sen suojassa jatketaan vanhaa linjaa?

„Golos" julkaisi 16.—17. numerossaan Tsherevaninin kirjeen toimitukselle ja oman lisäyksensä. „Proletaria" syytetään „parjauksesta", sillä me olemme muka „salanneet" yleisöltä, että Tsherevanin on itse „korjannut virheensä" kirjassaan „Nykytilanne ja mahdollinen tulevaisuus" (Moskova, 1908).

* — „Eteenpäin". Toim.

** Ks. Teokset, 15. osa, ss. 449—457. Toim.

Osoitamme lukijoille vieläkin kerran, *millaisia* ovat golosilaisten *menettelytavat* ja mitä se merkitsee, kun he syyttävät „Proletaria” heidän likvidaattoruuttaan koskevasta „parjailusta”.

Rajoitumme muutamiin sitaatteihin, jotka on otettu mainitusta Tsherevaninin uudesta kirjasta. Sivu 173: „Yleensä minä en lainkaan kieltäydy siitä analyysistä, jonka olen tehnyt kirjassani „Proletariaatti vallankumouksessa”. Proletariaatti ja sosialidemokratia epäilemättä tekivät useita virheitä, jotka eivät voineet olla vaikeuttamatta voiton saavuttamista vallankumouksessa — *siinäkin tapauksessa, jos tämä voitto olisi ollut mahdollinen* (kursivointi Tsherevaninin). Mutta nyt pitää asettaa kysymys jo siitä, oliko tämä voitto todella mahdollinen ja yksinomaanko proletariaatin ja sosialidemokratian virheet olivat syynä vallankumouksen tappioon. Jo tämän kysymyksen asettaminen sinänsä antaa huomaamatta myös vastauksen siihen. Vallankumouksen tappio on niin syvä ja vallitsevaksi tulleen taantumuksen asema on ainakin muutamien lähivuosien aikana niin vankka, että olisi kerrassaan mahdotonta katsoa tämän aiheutuneen ainoastaan joistakin proletariaatin virheistä. Kysymys ei kaiketikaan ole virheistä, vaan joistakin paljon syvemmistä syistä”.

Sellaista se on tuo Tsherevaninin suorittama „virheen korjaus”, kuten „Golos” sanoo! Tsherevanin ei kieltäydy tekemästään „analyysistä”, vaan *syventää* sitä esittämällä koko joukon uusia kukkasia (muun muassa määrittelemällä „vallankumouksen voimat” tilastollisesti *neljännekseksi* koko väestöstä, 21,5—28%:ksi; tästä kukkasesta puhumme toistel). Teesiin — vallankumouksellinen proletariaatti erehtyi — Tsherevanin lisää: vallankumouksella ei ollut „*mahdollista*” voimaa (s. 197, kursivointi Tsherevaninin), yli neljäsosaa väestöstä, — mutta golosilaiset nimittävät tätä „korjaukseksi” ja huutavat „Proletarin” harjoittavan parhausta.

Sivu 176: „Kuvitelkaamme, että menshevikit olivat koko ajan pysyneet johdonmukaisesti menshevistisellä kannalla eivätkä olleet vallankumouksellisen kiihkon vaikutuksesta muuttuneet bolshevikeiksi osallistuessaan marraskuun lakoon Pietarissa, 8-tuntisen työpäivän voimaansaattamiseen väkipakolla, ensimmäisen Duuman boikottiin”. (Johtopäätös:

proletariaatin taktiikka olisi parantunut, mutta tappio olisi kuitenkin tullut.)

Sivu 138: „Ehkäpä vallankumoukselliset ja oppositioon kuuluvat (kuulkaat) puolueet menivät myrskyvuotena 1905 liian pitkälle perspektiiveissään agraaristen ja poliittisten suhteitten radikaalisen murtamisen alalla”.

Ehkä jo riittää? „Golos Sotsial-Demokrata” nimittää toistettua ja syvennettyä likvidaattoruutta ja luopuruutta korjaukseksi. Huomenna ilmestyy „Nykytilanteen” saksankielinen käännös — golosilaiset painattavat *saksalaisia varten* uuden erottautumisilmoituksen — Tsherevanin julkaisee uuden „varauksen” — likvidaattoripropaganda voimistuu — „Golos” joutuu ylevän suuttumuksen valtaan sen johdosta, että sitä parjataan likvidaattoruussyytöksellä. Vanha, mutta alati uusi juttu.

Maslov, Martov ja Potresov eivät mitenkään voi ymmärtää, eivät kerta kaikkiaan voi ymmärtää, mikä Potresovin sepustusten „henki” on saanut räjähtämään — lopultakin! — vieläpä marxilaisen Plehanovinkin, joka on mennyt hyvin pitkälle kadettien ympärillä luovimisessa. Vai niin, vai ette ymmärrä, herttaiset golosilaiset? Ettekö ymmärrä edes Tsherevaninin „korjatusta” kirjasta otettujen sitaattienkaan jälkeen? Kuinka edullista saattaakaan ymmärtämättömyys joskus olla!

„Proletari” № 50,
marraskuun 28 (joulu-
kuun 11) pñä 1909

Julkaistaan „Proletari” lehdessä
tekstin mukaan